GŁOS ZNAD PREGOŁY

Nr 1 (210) styczeń 2014

PISMO WSPÓLNOTY KULTURY POLSKIEJ W OBWODZIE KALININGRADZKIM *ukazuje się od XI 1995 r.*

Opłatek Polonijny w Kaliningradzie

Jest jeden taki wieczór w roku, gdy niebo z ziemią się łączy. Gwiazda z nieba spada, by ten wieczór ogłosić. To wieczór miłości, gdzie zostaje pokonane wszelkie zło, panuje zgoda i miłość, a w oku łza się kręci, bo to tylko jeden taki wieczór. Życzę Wszystkim, aby takich chwil w Waszym życiu było jak najwięcej.

W sobotę **21 grudnia**, w Sali Głównej College'u Rybnego w Kaliningradzie odbyła się Wigilia Polonijna z okazji nadchodzących Świąt Bożego Narodzenia, zorganizowana przez Autonomię

Wspólne zdjęcie opłatkowe

Ks. Aleksander Krewski

„Polonia", która zebrała członków naszej Polonii i wielu gości, wśród nich pani Izabela Robak, pani redaktor „Głosu znad Pregoły" Aleksandra Ławrynowicz, proboszcz parafii Świętej Rodziny w Kaliningradzie ks. Aleksander Krewski, pani dyrektor College'u Muzycznego im. S.W. Rachmaninowa w Kaliningradzie Swietłana Gribowska, państwowa telewizja „Pierwszy miasteczkowy" w Kaliningradzie. Biały aniołek ogrzewał wszystkich zebranych ciepłem ognia Betlejemskiego.

Na początku imprezy Studium Teatralne zaprezentowało swój spektakl w języku polskim „Świąteczna historia" autorstwa Grzegorza Śmiałka. Ulubione bohaterowie bajek noworocznych – wesołe elfy (Elfina - Marina Bobrowska, Gucio - Ilona Androsiuk) pracują w Fabryce Świętego Mikołaja: czytają listy i pąkują prezenty dla dzieci, a miedzy innymi bawią się, żartują i zawsze znajdują wyjście z rożnych skomplikowanych sytuacji. W roli Narratora występowała Daria Pietrienko, Manfred - Helena Stawska, Bojo-Jojo - Ludmiła Snigurowa, Szefo - Andriej Zacharewicz, w roli dziewczynki Kasi - Aleksandra Churczudowa.

Piosenka „W grudniową noc", wykonana przy świecach

Studium Teatralne prezentuje Świąteczną historię

Widzowie głośnymi oklaskami podziękowali występującym.

A następnie zobaczyliśmy w wykonaniu Studium Tańca dziecięcy Kontredans pod kierownictwem członkini kaliningradzkiej Polonii Larisy Tesla.

Bardzo mile brzmiała popularna polska piosenka *W grudniową noc*, która była wykonana przy świecach i spodobała się wszystkim uczestnikom niniejszej imprezy.

Niezwykle i pięknie śpiewały się kolędy przy harmonijnym akompaniamencie skrzypiec polonuski Anny Jermołajewej: *Przybieżeli do Betlejem pasterze, Gdy się Chrystus rodzi, Gdy Śliczna Panna, Dzisiaj w Betlejem, Wśród Nocnej Ciszy.*

> str. 2

Otrzymaliśmy mnóstwo życzeń świątecznych i noworocznych, za co serdecznie dziękujemy wszystkim adresatom i również życzymy Państwu zdrowia i pomyślności w Nowym 2014 roku. (Red.)

(ze str. 1)

Ks. Aleksander Krewski odczytał fragment z Ewangelii według Św. Łukasza, zabrzmiała modlitwa i nadeszła chwila dzielenia się opłatkiem i składania wzajemnych życzeń.

Panowała atmosfera dobra, pojednania i serdeczności. Tego wieczoru szczególne znaczenie miała wieczerza wigilijna, która jest rodzajem daru, składanego sobie nawzajem przez wszystkich jej uczestników. Wigilia była postna, ale jakże piękna, smaczna i obfita – śledzie, sałatki, tradycyjny polski bigos, ciastka, kanapki, pieczone pierożki, owoce. Mmm.... Pycha!

Studium Tańca dziecięcy Kontredans

Tego pięknego magicznego czasu nie wyrażą żadne słowa, cytaty, i złote myśli... Magia i niepowtarzalność sprawiają, że czas Świąt Bożego Narodzenia jest czasem niezwykłym i takim bliskim dla ludzi. Każdemu z Was pragnę złożyć Moc najpiękniejszych życzeń, wiele pięknych, ale i także wzruszających chwil, otulonych pokorą i miłością do Dzieciątka! Niech nie zatraci się w nas to, co najważniejsze – wiara, nadzieja i miłość!

Śpiewanie kolęd przy akompaniamencie skrzypiec Anny Jermołajewej

W imieniu całej Autonomii „POLONIA" dziękujemy za aktywny udział w organizacji imprezy: pani redaktor „Głosu znad Pregoły" Aleksandrze Ławrynowicz, proboszczowi parafii Świętej Rodziny w Kaliningradzie ks. Aleksandrowi Krewskiemu, państwowej telewizji „Pierwszy miasteczkowy" w Kaliningradzie, pani Aleksandrze Pozdniakowej. Pełna transmisja programu odbyła się 22 grudnia 2013 r.

http://kaliningrad.1gorodskoi.ru

Liudmila Snigurowa

fot. T. Bułanenkowej

Choinka polonijna 2013

W „Zimowym ogrodzie" Rybnej giełdy 8 grudnia odbyło się przedstawienie przy choince dla dzieci polonii obwodu kaliningradzkiego.

Na bal dojechały dzieci z rodzicami z Poleska. Prowadzące Irina Burblis w języku rosyjskim i Helena Rogaczykowa w języku polskim zaprosiły wszystkie dzieci do tańców i konkursów.

Wielki korowód wokół choinki

Dzieci Polonii

Studium Teatralne „Słoneczko" (Autonomia „Polonia") zaprezentowało swój spektakl „Wesele Myszki". Potem wykonano kilka interesujących tańców (Larisa Teslja, Autonomia „Polonia") Swietłana Maksimowa (również Autonomia „Polonia", Kaliningrad) zorganizowała wystawę prac malarskich młodych artystów, którzy uczestniczą w jej zajęciach.

Wszystkie dzieciaki były ubrane w interesujące stroje karnawałowe, świetnie się bawiły, chodziły korowodem.

Organizatorom udało się wprowadzić znakomitą i niepowtarzalną atmosferę. Podczas imprezy dzieci otrzymały dyplomy i prezenty od Świętego Mikołaja (Andrzej Androsiuk).

Wszystkie prezenty zostały zakupione oraz przygotowane ze środków Autonomii „Polonia".

Dziękujemy za udział naszym członkom Autonomii „Polonia".

Swietłana Maksimowa

fot. Larisy Androsiuk

Wielka Wyprawa do Fabryki Świętego Mikołaja w Gdańsku

Każde dziecko marzy chociażby raz znaleźć się w głównej siedzibie Świętego Mikołaja. W tym roku dzieci z naszej Autonomii miały okazję, jako nagrodę za postępy w nauce języka polskiego, zwiedzić Wielką Fabrykę Świętego Mikołaja w Gdańsku.

Przygotowania oraz oczekiwanie na tej wyjazd dodawały chęci w nauce. W końcu nadszedł czas na wyjazd. Długie stanie na przejściu granicznym nie zniechęciło do zwiedzania, a uprzejmi pracownicy Wielkiej Fabrycy życzliwie zmienili czas rezerwacji, bo nie zdążylibyśmy na umówioną godzinę.

W końcu o godzinie 16 czasu polskiego byliśmy już na miejscu przy ulicy Trzy Lipy. Na dzieci czekały elfy w pięknych bajecznych strojach. Dla naszych dzieci chyba nie sprawiało kłopotu porozumiewanie się w języku polskim, bo mimo swojego wieku (5-6 lat) uczą się już polskiego w naszej szkółce polonijnej już drugi rok. Zaproszenie do Laboratorium Świętego Mikołaja, gdzie każde dziecko miało za zadanie zmierzyć oraz zbadać różne przedmioty – motyle, rogi reniferów, magiczne kryształy, pióra itd., wprowadziło każdego, a nawet rodziców, w atmosferę bajeczno-magiczną. W Magazynie Zabawek trzeba było trafić piłkami magicznymi do jak największej ilości zabawek. Bawili się tam z zapałem i elfy, i dzieci, i dorośli!

Potem wyruszyliśmy do innych pokojów tej Fabryki. W jednym z nich odgadywaliśmy stroje Świętego Mikołaja, pomagaliśmy urządzać sanie z reniferami, dowiedzieliśmy się, że najgłówniejszy renifer nazywa się Rudolf, ujawniliśmy do dużego ucha swoje marzenia, śledziliśmy sanie Świętego Mikołaja po planecie, a potem zostaliśmy zaproszeni do Jego Biura Mikołaja. Dzieci musiały pomóc uporządkować kolorowe listy, żeby Mikołaj, wróciwszy do biura, szybciej przygotował prezenty dla dzieciaków na całym świecie. Żeby nie zabrakło listów i od naszych dzieci, każdy na Poczcie Mikołajowej napisał i wrzucił do specjalnej skrzynki pocztowej swój list z prośbami i życzeniami.

Zapoznaliśmy się z reniferami

fot. autora

Na Hali Produkcyjnej nasze dzieciaki spotkały się ze Świętym Mikołajem. Każdy odpowiedział na pytania – czy był grzeczny w poprzednim roku, czy miał dobre oceny w szkole lub przedszkolu, a potem każdy opowiedział Mikołajowi swój przygotowany wierszyk w języku polskim. Według decyzji Św. Mikołaja oraz elfów każde dziecko otrzymało dyplom pomocnika Elfa. A po pożegnaniu z Mikołajem dzieci jeszcze bawiły się w maszynę zabawek, na śnieżnym boisku, na wystrzałowej rurce prezentów oraz innych atrakcjach mikołajowych. Wróciliśmy do domu już o godzinie 3 w nocy, ale to nie miało żadnego znaczenia, bo wielka wyprawa do Wielkiej Fabryki Świętego Mikołaja była tego warta!

W Laboratorium Św. Mikołaja (od lewej – Karolina Moszkina, Ali i Aleksandra Churszudowa)

Helena Rogaczykowa

List do Redakcji

Szanowna Redakcjo,

Zwracam się z gorącą prośbą do redakcji „Głosu”, aby za Waszym pośrednictwem wyrazić słowa podziękowania dla Pani Ireny Korol, która jest Prezesem Stowarzyszenia Polonii Polskiej Obwodu Kaliningradzkiego, za zaproszenie nas na Uroczystą Wigilię Polonijną zorganizowaną 13 grudnia 2013 r. w Czerniachowsku.

Piszę te słowa w imieniu członków Stowarzyszenia Chóru Tęcza z Olsztyna, ja, jako prezes Stowarzyszenia Chóru, miałem ogromną przyjemność poznać Panią Irenę podczas VII Forum Polonijnego, na które byłem zaproszony. Podczas trwania Forum poznałem wielu wspaniałych ludzi ze Stowarzyszenia Polonijnego, poznałem ich pracę i starania, które mają na celu utrwalanie kultury i tradycji swoich przodków. Mam ogromne słowa uznania dla ich zaangażowania w umacnianie więzów przyjaźni z nami. Wiedzieliśmy o ich

Ojciec D. Harasimowicz i Maria Klimowa

serdeczności o wielkiej gościnności i z wielką radością przyjęliśmy zaproszenie na Wigilię do Czerniachowska,

Przywitanie gości - Chóru „Tęcza” z Olsztyna

ale to, czego doświadczyliśmy podczas spotkania, przeszło nasze najśmielsze oczekiwania.

Wyrazem szacunku i troski o naszych Polonijnych Rodaków była obecność przedstawicieli konsulatu RP w Kaliningradzie w Osobach Konsula RP Pani Darii Wojcieszek-Jabłońskiej,

Dzielenie się opłatkiem: G. Kostrusiak i Daria Wojcieszek-Jablońska

Pani Konsul d/s Polonii Pani Grażyny Kostrusiak, a obecność przedstawicieli Urzędu Marszałkowskiego z Gdańska i ziemi Węgorzewskiej jest wyrazem przyjacielskich stosunków, jakie panują w naszym regionie. Obecność duszpasterzy z parafii Rzymsko-Katolickiej w Czerniachowsku, Ojców Dariusza Harasimowicza i brata Jacka Cieślickiego, Słowo Boże wygłoszone przez w/w Ojców oraz Życzenia Bożonarodzeniowe zrobiły na wszystkich ogromne wrażenie. Wspólne dzielenie się opłatkiem, wspólne kolędowanie, życzenia, w których uczestniczyli władze administracyjne Czerniachowska (m.in. Pan Andriej Żyrnow) zrobiły na nas duże wrażenie, a obecność przedstawicieli administracji świadczy o tym, że nasi Polonijni rodacy i ich praca doceniani są przez władze rosyjskie, z czego my możemy być naprawdę dumni.

Byliśmy na wielu podobnych uroczystościach w Polsce, ale tyle serdecznych wzruszeń, tyle ciepła, przyjaźni i tak miłej atmosfery doświadczyliśmy po raz pierwszy, tym bardziej jest to piękne i miłe, że znaleźliśmy się wśród ludzi, których w większości

„BaltPolonia” i Prezes H. Nosel

widzieliśmy po raz pierwszy, naprawdę czuliśmy się jak w domu, jak w rodzinie jest to zasługą naszych rodaków, którzy swoją postawą udowadniają, że można żyć poza rodzinnym Krajem i dobrze się czuć w Kraju Naszych Braci Rosjan. Żałujemy, że byliśmy tak krótko, ponieważ na drugi dzień mieliśmy występ w Olsztynie, jednak nigdy nie zapomnimy naszych nowych przyjaciół, w szczególności Panią Irenę Korol, dzięki której mogliśmy przeżyć tyle cudownych uczuć

Aleksander Wolkow i Igor Pietrow

przyjaźni, ciepła i serdeczności. DZIĘKUJEMY WAM BARDZO ZA WSZYSTKO! Jest to najlepszy dowód na to, że dla ludzi o dobrych, otwartych sercach nie ma granic, że w każdej sytuacji można żyć w przyjaźni.

Z okazji nadchodzących Świąt Bożego Narodzenia i Nowego Roku, za pośrednictwem Waszej Redakcji pragnę złożyć najlepsze Życzenia wszystkim czytelnikom i redakcji „Głosu”: dużo zdrowia, spełnienia marzeń i wielu tak wspaniałych chwil podczas przyjacielskich kontaktów z rodakami i wszystkimi przyjaciółmi Obwodu Kaliningradzkiego.

Z Wielkim Szacunkiem Prezes Stowarzyszenia Chóru Tęcza
***Leszek Bilas**, fot. A. Korol*

Występ organisty z Krakowa w kaliningradzkiej Katedrze

W grudniu w Katedrze na Wyspie odbył się pierwszy gościnny występ znanego organisty z Krakowa Arkadiusza Bialica. Arkadiusz Bialic należy do grona czołowych polskich organistów. Od siedemnastu lat prowadzi czynną działalność artystyczną, występując z recitalami solowymi, koncertami symfonicznymi i kameralnymi w Polsce i za granicą.

A. Bialic jest absolwentem Akademii Muzycznej w Krakowie (2000 rok). Pobierał naukę w klasie organów profesora J. Serafina. Kontynuował studia w Niemczech w Hochschule fur Musik we Freiburgu oraz we Frankfurcie nad Menem, uzyskując dyplom Konzertexammen w 2003 roku. Swoje umiejętności doskonalił również na wielu kursach mistrzowskich poświęconych w szczególności zagadnieniom z zakresu wykonawstwa muzyki dawnej i współczesnej. Za wybitne osiągnięcia Arkadiusz Bialic był wielokrotnie wyróżniony stypendiami fundacji polskich i niemieckich, m.in. Ministra Kultury i Stuki RP oraz Deutscher Akademischer Austauschdienst (DAAD).

Jest zdobywcą wielu nagród na międzynarodowych konkursach organowych: III nagrody Schweizer Orgelwettbewerb w 1998 roku oraz II Nagrody na Międzynarodowym Konkursie Organowym im. Jana Pieterszoona Sweelincka w Gdańsku w 2000 roku. Zaś w 2002 roku jako pierwszy i jedyny dotąd Polak został laureatem prestiżowego Międzynarodowego Konkursu Organowego „Grand Prix du Chartres” we Francji, gdzie uzyskał II Grand Prix, co otworzyło przed nim drogę do międzynarodowej kariery solowej.

Arkadiusz Bialic po występie

W ramach swej działalności koncertowej Arkadiusz Bialic występował z recitalami na wielu renomowanych festiwalach europejskich oraz znaczących festiwalach organowych w Polsce. Jako solista występował z towarzyszeniem Orkiestry Symfonicznej Filharmonii Narodowej, Narodowej Orkiestry Polskiego Radia w Katowicach oraz Orkiestry Akademii Beethovenowskiej. Ma na swoim koncie szereg prawykonań utworów współczesnych, nagrania płytowe oraz nagrania archiwalne dla polskiego i słowackiego radia.

Arkadiusz Bialic jest wykładowcą Akademii Muzycznej w Krakowie. Wraz z żoną Jadwigą współtworzy duo skrzypcowo-organowe. Stale współpracuje z Orkiestrą Akademii Beethovenowskiej i Orkiestrą Symfoniczną Filharmonii im. Karola Szymanowskiego w Krakowie. Również aktywnie działa w obszarze budownictwa organowego, jako doradca w dziedzinie budowy i intonacji organów.

Podczas występu koncertowego w kaliningradzkiej Katedrze organista z Krakowa wykonał preludium i chorał J.S Bacha „Przyjdź Panie, przyjdź”, wariacje na temat holenderskiej pieśni ludowej Jana Pieterszoona Sweelincka. Usłyszeliśmy również chorał w tonacji H-moll Sezara Franka, dalijski chorał Jana Wolena, wprost awangardową suitę organową Henryka Mikołaja Góreckiego oraz toccatę z suity op.5 Morisa Durfiera.

Pierwszy koncert utalentowanego organisty Arkadiusza Bialica w Katedrze w naszym mieście odbył się przy poparciu Konsulatu Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej w Kaliningradzie.

***W. Wasiljew**, fot.autora*

STRONA LITERACKA

POEZJA POLSKA W BRZMIENIU ROSYJSKIM

KONKURS TŁUMACZEŃ WIERSZY TUWIMA: PODSUMOWANIE

13 grudnia 2013 r. odbyło się podsumowanie konkursu tłumaczeń wierszy Juliana Tuwima (zorganizowała katedra słowiańsko-rosyjskiej filologii instytutu nauk humanistycznych BFU im. I. Kanta). Konkurs zakończył cykl imprez w 2013 roku, ogłoszonym w Polsce Rokiem Juliana Tuwima.

Trzeba było zrobić tłumaczenie jednego obowiązkowego wiersza Tuwima, który wcześniej nie był przetłumaczony na język rosyjski (wiersz „Sława"), a także przekład wiersza według wyboru uczestnika.

W konkursie wzięło udział 10 tłumaczy z Kaliningradu, Mińska i Kostromy. Członkami jury byli poeci Borys Bartfeld (Kaliningrad) i Krzysztof Szatrawski (Olsztyn). Honorowym gościem konkursu był zastępca Konsula Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej w Kaliningradzie Z. Zaręba.

Na zdjęciu (z Internetu): ***Podczas konkursu***

Dyplom „Za wierną interpretację obrazu oryginału w kategorii „Najlepsze tłumaczenie wiersza do wyboru" otrzymała Ilona Pietrienko (członek autonomii kulturalnej „Polonia" w Kaliningradzie) za tłumaczenie wiersza „Ranki jesienne".

Ilona Pietrienko

Ranki jesienne

Tylko te chłodne, pogodne,
Przewiewne ranki jesienne,
(Liliowe astry jesienne),
Senne, łagodne,
Gdy w miłym, szarym niebie
Wzrok rozczulony tonie:
Te ranki, te są dla ciebie.
Byś w miękko wysłanym pokoju
Z liściasto-ptasią tapetą,
Bladobłękitna,
W tym właśnie dzisiejszym stroju,
Przez okno patrzała spokojnie
Na miłe niebo jesienne,
A na stoliku w wazonie
Niech będą astry liliowe,
Liliowe astry jesienne.

J. Tuwim

Осеннее утро

Такое особое утро
Бывает лишь в пору осеннюю,
Как астры лилово-осенние,
Мягкое, сонное,
Где в милом, хоть пасмурном, небе
Разнеженный взгляд утопает.
То утро – оно для тебя ведь.
И выстлан вокруг мир уютно
Листвой и пером
Нежно серым,
В этом приятном убранстве
В окне наблюдаешь спокойно
Осеннее милое небо,
А на столе непременно
В вазоне стоят пусть астры,
Лиловые астры осенние.

I. Pietrienko

Sława

Ledwo zastygną w wierszu niespokojne słowa,
Zlepione śpiewną wiedzą, jak cegły cementem,
Nie radość, przyjacielu, lecz tęsknota nowa
Cieniem pada na dzieło, w tęsknocie poczęte.
O, jakże gorzki wtedy i niesprawiedliwy
Jest szumny zachwyt ludzki i sławy zapowiedź!
Więc podziw niezaszczytny i rozgłos krzykliwy
Każą ustom kamienieć i oczom surowieć.
Każą modlić się co dzień o wielkie anielstwo:
Żebyś małym wierszykiem świat na nowo zbawił.
Żeby laury na czole urosły w męczeństwo,
Żeby ten wieniec z cierni skronie twe rozkrwawił.

J. Tuwim

Слава

Едва лишь застынут в стихе беспокойные строки,
Что сцеплены знаньями, словно кирпичик цементом,
Не радость, приятель, увы, но печаль вновь возникла
И тенью упала на дело, в тоске начатое.
Ох, как же горьки и как несправедливы
Шумный восторг человека и славы фанфары!
Вослед лицемерной хвале и огласке крикливой
Следует рту каменеть и глазам посуроветь.
Денно и нощно о райской молить благодати,
Чтоб стих невеликий опять мог спасти мирозданье.
Чтоб на челе в мученичестве выросли лавры,
Венец чтоб терновый врос в кожу, виски раскровавив.

I. Pietrienko

Impreza opłatkowa w Węgorzewie

14 grudnia członkowie Autonomii „Polonia" w Kaliningradzie wzięli udział w imprezie Opłatkowej w Węgorzewie, zorganizowanej przez Oddział Warmińsko-Mazurski Stowarzyszenia „Wspólnota Polska".

W Węgorzewie w kościele św. Piotra i Pawła odbyła Wieczerza Wigilijna.

W programie były życzenia od duchowieństwa, kolędy w wykonaniu chóru „Ojczyzna". Kolędowali Polacy pozostający poza granicami Ojczyzny.

Spotkanie Opłatkowe w Węgorzewo

fot. autora

Wszyscy zgromadzeni odśpiewali wspólnie kolędę i podzielili się opłatkiem. Po życzeniach odbyła się degustacja wigilijnych potraw, przygotowanych przez restaurację. Przy jednym wigilijnym stole zasiedli przedstawiciele polskich środowisk z Rosji, Litwy, Łotwy i Białorusi. Włodarze życzyli obecnym radosnych świąt Bożego Narodzenia, a także pomyślności w 2014 roku.

Marina Bobrowska

Wiesław Pietrzak dostał świąteczną czapeczkę

Opłatek w konsulacie

17 grudnia 2013 roku w Kaliningradzie odbyło się tradycyjne przyjęcie z okazji nadchodzących Świąt Bożego Narodzenia.

W tym roku na sali restauracji „Herkules" zebrali się prezesowie organizacji polonijnych obwodu kaliningradzkiego, konsulowe i rosyjscy pracownicy Konsulatu. Członkowie Autonomii „Polonia" również wzięli udział w imprezie.

Po uroczystych przemówieniach Konsula Generalnego Marka Gołkowskiego i księdza proboszcza Jerzego Steckiewicza wszyscy obecni razem modlili się. Życzenia szczęścia, zdrowia, miłości, sukcesów w pracy i wiele innych wspaniałych życzeń towarzyszyły tradycyjnemu dzieleniu się opłatkiem. Następnie goście i gospodarze zebrali się przy wigilijnym stole, po czym było wspólne śpiewanie kolęd. Atmosfera była ciepła i przytulna.

Członkowie Autonomii „Polonia", Konsul Generalny Marek Gołkowski, ks. proboszcz Jerzy Steckiewicz

fot. autora

Tradycja obchodzenia Święta Bożego Narodzenia pozostaje jednym z najbardziej ważnych wydarzeń w naszym życiu.

Członkowie naszej Autonomii „Polonia" dziękują za udział w imprezie Konsulatowi Generalnemu RP w Kaliningradzie.

Swietłana Maksimowa

Dar dla Rachmaninowa od „Cameraty Sambii"

20 listopada w sali koncertowej Obwodowego Kaliningradzkiego College Muzycznego imienia Rachmaninowa w ramach obchodów 140 rocznicy urodzin patrona szkoły odbył się koncert, na który złożyły się utwory kameralne wielkiego kompozytora. Przed licznie zebraną publicznością wystąpił znany kaliningradzki zespół „Camerata Sambia", którego porywająca gra pozostanie na długo w pamięci słuchaczy.

Znany zespół już od lat ma w mieście wiernych słuchaczy, którzy cenią jego wysoki poziom wykonawczy. Miło było widzieć salę pełną publiczności, tym bardziej, że koncert zgromadził kwiat inteligencji, ludzi kultury, twórców, studentów, szczególnie licznie przybyła też młodzież. W skupieniu, niemal z zaparciem tchem zebrani słuchali muzyki a wykonawcy i tym razem nie zawiedli ich oczekiwań.

Wiktor, Olga i Swietlana Gribowscy grają Trio nr 2 Rachmaninowa

Na program wieczoru złożyły się utwory kameralne wielkiego pianisty i kompozytora, Sergiusza Rachmaninowa - dwa tria elegijne i kilka miniatur wokalnych. Te ostatnie wykonała brawurowo absolwentka szkoły, Maria Shilyaeva, obecnie studentka moskiewskiej Państwowej Akademii Klasycznej im. Majmonidesa. Kilka słów o wykonywanych utworach: Trio elegijne nr 1 g-moll młodego Rachmaninowa nawiązuje do gatunku lirycznego, zapoczątkowanego przez Czajkowskiego triem *Pamięci wielkiego artysty*, poświeconym Mikołajowi Rubinsteinowi. Ale w odróżnieniu od Czajkowskiego Rachmaninow swoje trio uczynił jednoczęściowym i w niczym nie naśladując poprzednika, jedynie w zakończeniu wprowadził motyw marsza żałobnego.

Trio nr 1 wykonują Władymir Słobodyan, Wiktor i Swietlana Gribowscy

Na wieść o śmierci Piotra Czajkowskiego jesienią 1893 roku Rachmaninow pod wrażeniem nieodwracalnej straty zaczął pisać drugie trio elegijne a ukończył je w połowie grudnia. Trio nr 2 d-moll, poświęcone pamięci wielkiego artysty, Piotra Czajkowskiego, jest jednym z najbardziej natchnionych dzieł Rachmaninowa. Żałobna liryka łączy się w tym dziele z napiętym dramatyzmem i odważnym patosem. Inspirowany cierpieniem utwór okazał się jednym ze szczytowych osiągnięć kameralistyki. Już od pierwszego wykonania cieszył się uznaniem odbiorców.

Naszym kameralistom udało się oddać głęboką naturę indywidualnej i zbiorowej żałoby, tkwiącej u genezy dzieła. Szczery zachwyt słuchaczy wzbudziło wspaniałe wyczucie formy, intuicyjne a jednocześnie perfekcyjne wykonanie utworów Mistrza.

Koncert zakończyła serdeczna owacja. Zespół „Camerata Sambia" w ramach festiwalu Rachmaninowa podarował publiczności tego wieczoru oryginalny pod względem repertuarowym program. Wirtuozeria i natchniona gra na skrzypcach zasłużonego pracownika kultury Rosji Wiktora Gribowskiego, śpiewna wiolonczela zasłużonej artystki Rosji Świetlany Gribowskiej, wspaniałe pasaże pianistki, laureatki międzynarodowych konkursów Olgi Gribowskiej, a także zasłużonego artysty Rosji Władymira Słobodyana podbiły serca wszystkich słuchaczy. Blask doskonałej techniki wykonawczej i pieczołowitość w podejściu do młodzieńczych utworów Rachmaninowa, wnikliwe potraktowanie i odkrywcza świeżość odczucia skomplikowanej i emocjonalnej muzyki, niezwykła konsekwencja i wyjątkowa wyrazistość były udziałem wszystkich występujących tego wieczoru artystów.

Wiktor, Olga i Swietlana Gribowscy po koncercie

Aleksander Nikolaszyn
tł. D. Szczęsna
foto: M. Bobrowska

WSZYSTKIE KONCERTY FORTEPIANOWE RACHMANINOWA W KALININGRADZIE

W roku 2013 świat muzyczny obchodził 140 rocznice urodzin wielkiego rosyjskiego kompozytora – Sergiusza Rachmaninowa. Ministerstwo Kultury obwodu kaliningradzkiego hojnie obdarowało muzyczną uczelnię Kaliningradu finansując szereg imprez, jakie Kaliningradzki Obwodowy College Muzyczny imienia S. Rachmaninowa przeprowadziła z tej okazji.

Została zorganizowana konferencja naukowa poświęcona twórczości S. Rachmaninowa, miała miejsce wizyta studentów i wykładowców w Iwanowce, w majątku który należał do rodziny kompozytora. A pod koniec roku odbył się cykl monograficznych koncertów: 20 listopada - wokalno-instrumentalny koncert muzyki kameralnej (*por. materiał powyżej*) i dwa koncerty w cyklu „Wszystkie koncerty fortepianowe S. Rachmaninowa".

W koncercie **8 grudnia**, który miał miejsce w Obwodowym Teatrze Muzycznym, wystąpili studenci i aspiranci Moskiewskiego Państwowego Konserwatorium im. Piotra Czajkowskiego (klasa prof. Iriny Osipowej), którzy wykonali dwa pierwsze koncerty fortepianowe i *Rapsodię na temat Paganiniego*. Między innymi wystąpiła laureatka wszechrosyjskiego i dyplomantka międzynarodowych konkursów Olga Gribowska, obecnie aspirantka w moskiewskim konserwatorium, była uczennica szkoły muzycznej przy kaliningradzkiej uczelni im. Rachmaninowa. Wykonała doskonale pierwszą i drugą część I Koncertu fortepianowego.

Gra Olga Gribowska

11 grudnia odbył się kolejny koncert cyklu – wykonano III i IV Koncert fortepianowy z udziałem laureata międzynarodowych konkursów Andreja Skripkina, studiującego obecnie w moskiewskim konserwatorium, który interesująco zagrał pierwszą część IV Koncertu fortepianowego.

Solistom towarzyszyła Kaliningradzka Orkiestra Symfoniczna pod dyrekcja Arkadego Feldmana, która doskonale wywiązała się ze swojego zadania.

Na zakończenie warto zaznaczyć, ze wykonanie wszystkich koncertów fortepianowych Rachmaninowa w Kaliningradzie - to znaczące wydarzenie kulturalne w skali całego obwodu kaliningradzkiego. Należy mieć nadzieję, że tej miary wieczory muzyczne jeszcze nie raz będą miały miejsce.

Aleksander Nikolaszyn
tł. D. Szczęsna
foto: W. Gribowskij

Wieczór z muzyką Chopina w Polonii Czerniachowska

Znany polski kompozytor Augustyn Bloch powiedział: „Chopin to więź łącząca z ojczyzną rozproszonych po całym świecie Polaków, których losy potoczyły się podobnie jak jego. Chopin to symbol. Symbol powodzenia i cierpienia, symbol radości i smutku, to wreszcie symbol żalu za utraconą ojczyzną, której nie miał już więcej oglądać, i niezłomnej nadziei na jej zmartwychwstanie". Nikt tak jak Chopin nie rozumiał, co czuje Polak, który tęskni za swoją Ojczyzną i może dlatego jego muzyka jest tak bliska wszystkim Polakom mieszkającym poza granicami kraju."

Jak co roku Stowarzyszenie „Dom Polski" im. Fryderyka Chopina w Czerniachowsku zorganizowało wieczór poetycko-muzyczny poświęcony Fryderykowi Chopinowi.

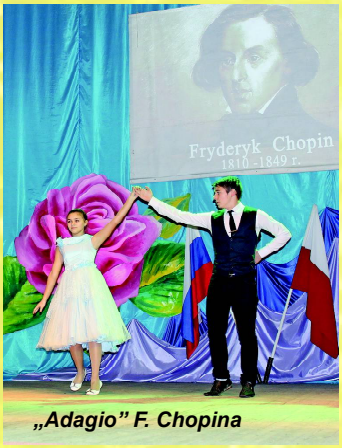

„Adagio" F. Chopina

W uroczystości wzięli udział: konsul ds. Polonii w Kaliningradzie Grażyna Kostusiak, administracja Czerniachowska i czerniachowskiego rejonu: Siergiej Szepetylnikow, Andriej Żyrnow, Anatolij Wachonin, Stanisław Pretko, Tamara Szatskaja, Irina Duszakiewicz, a także dyrektor Domu Kultury Rejo-

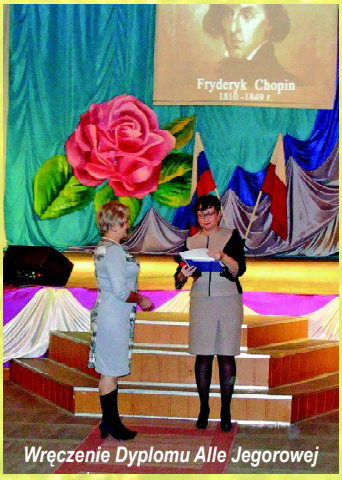

Wręczenie Dyplomu Alle Jegorowej

Zabiera głos S. Szepetylnikow, Glowa Czerniachowskiego Regionu

nowego Walentyna Kikor, dyrektor Szkoły Plastycznej Olga Koszelewa, dyrektor Szkoły Muzycznej Lubow Sijalowa, wykładowca Szkoły Muzycznej Walerij Osadczyj i kierownik Chóru „Wdochnowienije" Nelli Soldatenkowa.

W części artystycznej wieczoru przy fortepianie usłyszeliśmy żywą muzykę Fryderyka Chopina w wykonaniu zespołu „Camerata Sambia" z Kaliningradu. Ciekawym wprowadzeniem do życia kompozytora została słowno-muzyczna kompozycja pod tytułem „F. Chopin – geniusz muzyczny", barwnie przedstawiona przez nauczycielkę języka polskiego Irenę Safronową i jej uczniów, dzieci i młodzież „Domu Polskiego", recytujących utwory polskich poetów, związane z osobą kompozytora, jego twórczością. Julia Ponomariowa i Michał Romanienko przepięknie wykonali „Adagio" i „Walc" wielkiego kompozytora. W ramach uroczystości w Sali Rejonowego Domu Kultury na widzów czekała bogata wystawa ilustracji do wierszy Wandy Chotomskiej, poświęconych utworom Chopina, wykonana przez dzieci „Domu Polskiego". Przedstawiono ilustracje do wierszy „Żelazowa Wola", „Zegarek", „Odjazd", „Walc", „Mazurek", „Nokturn", „Polonez" i inne.

W drugiej części imprezy multimedialna prezentacja o F. Chopinie stanowiła opowieść o ważniejszych fragmentach jego niezwykłej biografii.

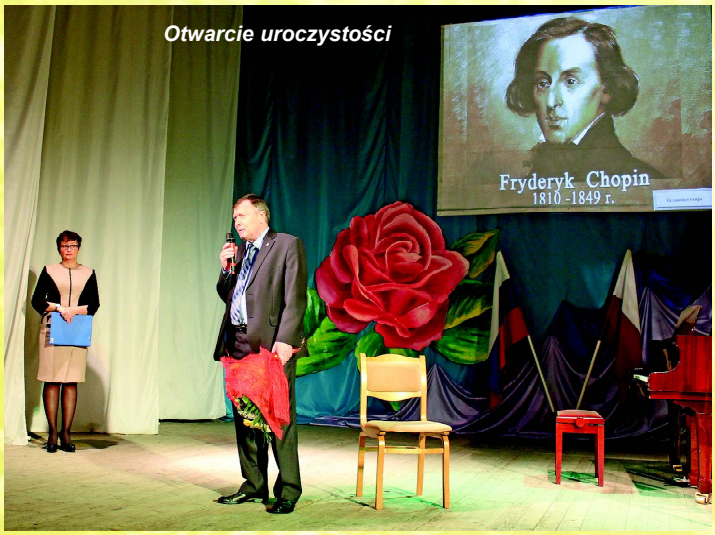

Otwarcie uroczystości

Ważną częścią wieczoru było wręczenie dyplomów najbardziej aktywnym i zaangażowanym członkom Czerniachowskiej Polonii, to dzięki nim polskie tradycje i zwyczaje wciąż żyją. Dyplomy otrzymali: Lubow Solska, Irena Safronowa, Olesia Dubienska, Irena Treń, Anatolij Swiderski, Ludmiła Poliszuk, Maria Klimowa, Ludmiła Stiopina, Natalia Popowicz, Ałła Jegorowa, Helena Lencowa, Andrzej Kługin.

Wręczenie dyplomu P. konsul G. Kostrusiak

Wyróżnione zostały także polskie rodziny, które także aktywnie uczestniczą w życiu Stowarzyszenia: rodzina Romanienko, Ponomariowych, Podobiedowych, Makiejewych, Rusieckich, Kuzminych, Jurczenko.

Wieczór był również okazją do uroczystego wręczenia dyplomów za udział w konkursie „Kresy 2013" a otrzymali je: Ewa i Wasyl Jurczenko, Anastazja Murygina, Anastazja Makiejewa, Konstanty Podobiedow, Aleksandra Jurczenko, Julia Ponomariowa, Michal Romanienko, Andrzej Ciszewski, Natalia Popowicz, Kirył Brylow. Wieczór był wspaniałą okazją, aby w milej atmosferze dla siebie na nowo odkrywać i rozpoznawać fenomen F. Chopina.

Wioletta Dymarska,
Przedstawiciel Urzędu Marszałkowskiego Województwa Pomorskiego, fot. autora

Koncert zespołu „Camerata Sambia"

Harcerze z czerniachowskiej Polonii przy Wigilijnym stole

Już na początku grudnia zaczynamy przygotowywać się do wieczerzy wigilijnej. Każdy z nas, wracając myślami do dzieciństwa, przywołuje wspomnienia tego niepowtarzalnego dnia. 5 grudnia harcerze z Czerniachowska razem z Harcmistrzem Piotrem Ojowskim z Gdańsku po apelu zgromadzili się przy Wigilijnym stole w „Domu Polskim", żeby po wspólnej modlitwie podzielić się opłatkiem i złożyć sobie świąteczne życzenia. Stworzyliśmy klimat, jaki był obecny w naszych domach przez dziesiątki lat – sianko pod białym obrusem, choinka, 12 potraw na stole, pusty talerzyk dla gościa i ciepło rodzinnego domu. Powracając do dawnych zwyczajów śpiewaliśmy kolędy, młodzież przygotowała inscenizację bożenarodzeniową, a po poczęstunku Wigilijnym zrobiliśmy konkurs kulinarny. Pierwsze miejsce zajęła Anna Żyrnowa (zapiekany sandacz), drugie miejsce zaś Ałła Kowardo (szarlotka), Lizawieta Stodolnikowa (ciasteczka gwiazdkowe) i Aleksandra Jurczenko (pierogi z kapustą i grzybami), trzecie miejsce Denis Kisielow (śledź) i Klona Aloszykowa (śledź). Potem odbyła się rada drużynowa. Teraz czekają na nas Spotkania Wigilijne w „Domu Polskim" i choinka dla młodzieży i dzieci.

Przy Wigilijnym stole

***Irena Safronowa**, fot. A. Sukhih*

Zbiórka harcerzy „Domu Polskiego" w Czerniachowsku

Zwycięscy konkursu kulinarnego

Warsztaty Bożenarodzeniowe w Czerniachowsku

Trudno wyobrazić sobie nasz kalendarz bez Świąt Bożego Narodzenia – niewątpliwie najbardziej rodzinnego Święta w roku. Rok po roku mnożą się propozycje gwiazdkowych upominków, ale w „Domu Polskim" w Czerniachowsku co roku robimy warsztaty bożenarodzeniowe. Dzieci i młodzież pod kierunkiem dorosłych własnoręcznie robili ozdoby dla choinki, aniołki z makaronu, szopki, szyły stroje dla Maryi i Józefa, gwiazdy betlejemskie i kompozycje wigilijne. Oraz robiliśmy stroje do inscenizacji bajki „Skromna choinka", którą przygotowaliśmy do występu na spotkania Wigilijne. Otóż dzieci z chęcią uczestniczyły w konkursie Kartki Bożenarodzeniowej.

Ale nie zapominajmy o nauce – odbyła olimpiada „Wiedza o Polsce" dla młodzieży, dzięki której przekonaliśmy się, jak dużo wiemy o naszej Ojczyźnie. Zwyciężyły Julia Ponomariowa (1 miejsce), Helena Nierubenko (2 miejsce) i Witalij Szterkiel (3 miejsce). Mamy zamiar dalej przeprowadzić olimpiadę dla dorosłych i dzieci.

Irena Safronowa
fot. A. Sukhih

Na warsztatach Bożenarodzeniowych

Widowisko „Jasełka"

Wyniki warsztatów

TORUŃ MIASTO ANIOŁÓW

Nas, mieszkańców Kaliningradu zawsze interesuje to, co nowego dzieje się u naszych sąsiadów.

Dowiedzieliśmy się, że w Toruniu, dzięki prywatnej inicjatywie dwóch pasjonatów – przewodnika miejskiego i toruńskiego inwestora, powstał „Dom Legend".

Członkowie Klubu Miłośników Kultury Polskiej, którzy są bardzo zainteresowani historią, chętnie zebrali się i pojechali do miasta, w którym urodził się znany na całym świecie astronom, Mikołaj Kopernik.

Pierwszym z punktów naszego programu poznawania historii Polski był Frombork. Tutaj, 24 maja 1543 roku Mikołaj Kopernik zmarł i tutaj, we fromborskiej katedrze, został pochowany.

Najciekawszym punktem naszej podróży było spotkanie z miastem, w którym urodził się przyszły astronom, a które okres swojego największego rozkwitu ma już za sobą. W Toruniu, o którym wspominamy, byliśmy już nie pierwszy raz, ale za każdym razem na nowo to miasto urzeka nas swoim pięknem.

Przewodnik miejski Viktoria Dzianisava opowiadała nam o Toruniu z wielką pasją i miłością. W czasie wycieczki po mieście oglądaliśmy kamienice kupieckie, mury średniowiecznych kościołów, oraz usytuowany pośrodku Rynku ratusz z wysoką średniowieczną wieżą. Pani Viktoria zwróciła naszą uwagę na trzy rzeczy, które są charakterystyczne dla Torunia: Kopernik, pierniki i anioł. Mikołaj Kopernik – najsłynniejszy i najwybitniejszy mieszkaniec Torunia – urodził się 19 lutego 1473 roku przy ulicy świętej Anny. Sława Kopernika związana jest z opracowaną przez niego astronomiczną teorią heliocentryczną.

Przewodnik miejski Viktoria Dzianisava

Najsłynniejszym produktem wytwarzanym w Toruniu są pierniki toruńskie. Tajemnice receptur słynnego na całym świecie pachnącego piernika poznawaliśmy w pierwszym w Europie Muzeum Żywego Piernika, pod opieką i przy pomocy Magistra Piernikarskiego Łukasza Tominia. Współczesne technologie wyrobu pierników oparte są na starych recepturach i metodach, których bezpośrednia tradycja sięga doświadczeń mistrzów piernikarskich.

Uczestniczyliśmy w ciekawych historycznych pokazach na terenie tego magicznego miejsca. W ąchaliśmy składniki niezbędne do wyrobu pierników: pieprz, od którego powstała nazwa produktu, miód, imbir, goździki, cynamon, kardamon, gałkę muszkatołową. Własnoręcznie wyrabialiśmy ciasto, formowaliśmy ciastka i wsadzaliśmy je do pieca. Nikt z nas nie wyjechał z Torunia bez piernika.

Oczywiście, ze Toruń – to miasto, którym opiekuje się anioł. Anioł jest elementem wyróżniającym

Legenda o wizycie króla Władysława Jagiełły w Toruniu

Wizyta we Fromborku

herb Torunia spośród znaków heraldycznych innych polskich miast i jest jednym z najważniejszych symboli Torunia. Przewodniczka powiedziała nam, że sylwetka anioła pojawiła się w toruńskim herbie w XV wieku tuż po zakończeniu wojny trzynastoletniej i przetrwała do naszych czasów. Tarczę herbową trzyma klęczący anioł. W prawej ręce anioł trzyma złoty klucz. W murze brama ze złotymi podwojami, lewa połowa podwoi otwarta – dla przyjaciół miasta, druga zamknięta – dla złego pomysłu.

Zadziwiające wrażenie wywarło na nas Centrum Sztuki Współczesnej „Znaki Czasu", które zwiedziliśmy w Toruniu. Centrum zostało otwarte i udostępnione zwiedzającym 14 czerwca 2008 roku przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, w ramach programu operacyjnego MKiDN „Znaki Czasu". Utworzenie instytucji było możliwe dzięki porozumieniu czterech partnerów: Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Urzędu Marszałkowskiego Województwa Kujawsko-Pomorskiego, Gminy Miasta Toruń oraz toruńskiego Stowarzyszenia Przyjaciół Sztuk Pięknych „Znaki Czasu".

Nowoczesne wyposażenie obiektu stwarza możliwość zaawansowanych technologicznie prezentacji. Misją Centrum Sztuki Współczesnej „Znaki Czasu" w Toruniu jest rozwój, upowszechnianie i promocja sztuki współczesnej. W czasie spotkania z dyrektorem CSW dowiedzieliśmy się, że CSW stawia sobie za cel bycie nowoczesnym i prężnie działającym ośrodkiem życia artystycznego poprzez tworzenie regionalnej kolekcji sztuki, prowadzenie otwartej działalności wystawienniczej, wydawniczej i edukacyjnej, ożywienie tradycji mecenatu artystycznego oraz przyczynianie się do rozwoju rynku sztuki.

Konkurs talentów

W prezencie dostaliśmy płyty z kolekcji materiałów edukacji kulturalnej. Byliśmy zachwyceni tym spotkaniem, ponieważ tego typu obiekty pozwalają na prowadzenie szerokiej i kreatywnej działalności edukacyjnej, wyrastającej poza szkolne tradycje przekazu informacji.

Rankiem następnego dnia czekał na nas długo oczekiwany Dom Legend Toruńskich. Dom Legend jest unikatową w skali kraju atrakcją, poświęconą legendom i podaniom związanym z miastem. Jego celem jest nie tylko promocja dziedzictwa kultury Torunia – miasta o wielowiekowej tradycji, ale tak że prezentowanie jej w formie angażującej wszystkich uczestników. W tajemniczych piwnicach kamienicy położonej przy głównej ulicy Torunia, organizowane są interaktywne pokazy.

Pokaz trwa ok. 40 minut. Uczestnicy naszej wycieczki nie tylko poznawali siedem toruńskich legend, ale również sami stawali się ich bohaterami.

Wcielaliśmy się w role założycieli miasta – Krzyżaków, królów polskich, flisaków, dzwonników, mistrzów murarskich i kata. Pierwszą była legenda o początkach miasta – opowieść o strażnicy, którą Krzyżacy posadowili na konarach rozłożystego dębu; w tym miejscu aktywizowani są goście, którzy przebierają się za zakonników i demonstrowane są elementy średniowiecznego uzbrojenia. Bardzo podobała nam się legenda o wizycie króla Władysława Jagiełły w Toruniu w roku 1404 – spotkała go w tym czasie w mieście nieprzyjemna przygoda. W momencie, kiedy król z orszakiem przejeżdżał ulicami miasta, jedna z mieszczek wylała mu na głowę zawartość nocnika. Jeden z mężczyzn zostaje przebrany za Jagiełłę, drugi zostaje giermkiem, a jedną z kobiet przebieramy za mieszczkę – odgrywamy tę niepochlebną scenę. W czasie odgrywania legendy o flisaku, wyprowadzamy razem z nim z miasta plagę żab.

Legenda o początkach miasta

Do legendy o powstaniu toruńskich katarzynek została wybrana nasza pani Katarzyna. Natomiast pani Irina przetestowała twardość swoich pośladków, rozgniatając nimi orzechy, z których sześć było już wcześniej rozgniecione. W legendzie o Szwedku – łotrze, który ostrzegł torunian przed nadciągającym wrogiem, zamknęliśmy nasze starsze dziecko w klatce. Łotrowi, który miał zostać powieszony za kradzież, której się dopuścił, darowano karę. Poważnie przestraszyły nas instrumenty kata. Jedni przygotowywali się do odgrywania roli oprawcy, innych zamknięto w gąsiorze. Dzieciom najbardziej podobała się legenda o dzwonie zwanym Trąbą Bożą – z ogromnym zainteresowaniem słuchaliśmy opowiadania o okolicznościach jego powstania, mieliśmy okazję zadzwonić miniaturą Trąby Bożej, poruszaną dokładnie w ten sam sposób, co oryginał.

Poczuliśmy się już znawcami Torunia, kiedy znów staliśmy się bohaterami legendy o powstaniu Krzywej Wieży. Wieżę zbudował grzeszny Krzyżak, dla którego budowa wieży miała być karą. Wszyscy chętnie ustawiają się pod krzywą ceglaną ścianą, po czym sami badają czystość swoich sumień.

Podczas zwiedzania miasta przeżywaliśmy niesamowite przygody, które dostarczyły nam niepowtarzalnych wrażeń. Legendy i związane z nimi pokazy mają nie tylko walor rozrywkowy, ale przede wszystkim edukacyjny.

W czasie podróży mieliśmy okazję zapoznania się nie tylko z kulturą, obyczajami, legendami, a również z ciekawymi ludźmi, którzy nie tylko kochają swoje miasto, swoją pracę, ale chętnie proponują aktywne formy życia i dzielą się z innymi nowymi pomysłami.

Olga Sołowjowa *fot. autora*

Naukowo-dydaktyczna konferencja, poświęcona działalności profesora Ławrynowicza

Minęło jedenaście lat od chwili, kiedy Kazimierz Ławrynowicz zakończył swoją działalność naukową i nauczycielską na Uniwersytecie w Kaliningradzie, obecnie Bałtyckim Federalnym Uniwersytecie im. Immanuela Kanta. To wystarczający dystans do przeprowadzenia analizy działalności znanego profesora. Temu poświęcono naukowo-dydaktyczną konferencję, która odbyła się w rektorskim budynku BFU 18 grudnia 2013 roku. Na konferencji przedstawiono sześć naukowych referatów, po czym miała miejsce dyskusja na poruszone w nich tematy.

Widok ogólny sali konferencyjnej. Mówi B. Batrfeld.

„Daimler-Benz", „Moellgard". Rezultatem tej działalności profesora Ławrynowicza stało się nawiązywanie międzynarodowych kontaktów Kaliningradzkiego Uniwersytetu z wiodącymi uniwersytetami w Niemczech, finansowanie Kaliningradzkiego Uniwersytetu, które utrzymuje się do dzisiaj.

Wasilij Czernyszow (studiował z K. Ławrynowiczem na tym samym roku) w swoim referacie przeanalizował doktorat K. Ławrynowicza o pasywnych metodach stabilizacji sztucznych satelitów Ziemi. Opowiedział o atmosferze, w której mijały studia na matmechu (wydział matematyczno-mechaniczny – ***red.***) Leningradzkiego Uniwersytetu i o profesorach tegoż uniwersytetu, którzy wywarli duży wpływ na Ławrynowicza.

Przemówienie W. Czernyszewa

Docent Władimir Taranow poświęcił swój referat pracy Ławrynowicza w badaniach reformy astronomii wykonanej przez F. Bessela, monografii Ławrynowicza „Friedrich Wilhelm Bessel" (Moskwa, wyd. Nauka, 1989 r.), pracy magisterskiej z praktycznej obserwacyjnej astronomii.

Profesor Władysław Małachowski zadedykował swój referat analizie działalności Ławrynowicza w studiowaniu historii królewieckiego Uniwersytetu, zachowaniu pamięci wielkiego matematyka Dawida Hilberta, pracy w kuratoriach „Albertyna",

Podczas konferencji

monografii, poświęconej historii Uniwersytetu Albertyna, książce o historii Zakonu Krzyżackiego. Przeanalizowano drogę Ławrynowicza od prac o historii nauki i krajoznawstwa do prac o profesjonalnym historycznym ukierunkowaniu.

Występ W. Taranowa

Docent Siergiej Aleszników w swoim referacie przedstawił pracę seminarium Ławrynowicza z historii nauki i opowiedział o losach naukowych magistrantów i doktorantów

Na sali konferencyjnej

Wkładowi Ławrynowicza w określenie i rozwiązywanie zadań optymalizacji położenia floty poświęcono referat Jurija Kalincewa. Referent analizował oryginalne określenie zadania i wybór metod rozwiązywania praktycznych zadań gospodarczych.

Profesor Walerij Galcow, dziekan Wydziału Historii BFU im. I. Kanta, poświęcił swój referat kształtowaniu K. Ławrynowicza jako historyka, jego wkładowi w studiowanie historii miasta i uniwersytetu, pracy nad wspólną monografią „Historia Prus Wschodnich",

niezastąpionościpojedynczego człowieka.

Na koniec odbyła się dyskusja, w której aktywny udział wzięli uczeni i słuchacze obecni na konferencji. W trakcie omawiania referatów, w szczególności referatu profesora W. Galcowa, A. Ławrynowicz poruszyła kwestię drugiego wydania „Albertyny" Ławrynowicza. Autorowi Albertyny podczas przygotowywania książki do wydania w języku niemieckim w roku 1999, udało się znacznie poszerzyć materiał naukowy w porównaniu z wydaniem 1995 roku.

Wszyscy uczestnicy dyskusji wypowiedzieli się za tym, żeby zwrócić się do Rektora BFU w sprawie wsparcia przy drugim wydaniu książki profesora Ławrynowicza i proszą kierownictwo Wydziału Matematyki wystąpić z tą inicjatywą.

Borys Bartfeld
przewodniczący kaliningradzkiej obwodowej organizacji pisarzy Sojuszu Pisarzy Rosyjskich, student profesora Ławrynowicza
fot. D. Osipowa

profesora. Również przeanalizował przyczyny zakończenia pracy seminarium po odejściu K. Ławrynowicza, główną z których jest obalenie rozpowszechnionego stwierdzenia o

Książki prof. K. Ławrynowicza

MUZYCZNA OFIARA PAMIĘCI *KAZIMIERZA ŁAWRYNOWICZA*

Imię Kazimierza Ławrynowicza jest szanowane i lubiane przez kaliningradzkich muzyków. Koncert, który odbył się 18 grudnia w Sali koncertowej Kaliningradzkiej Filharmonii dla

kręgu jego bliskich znajomych i przyjaciół, pieczołowicie przechowujących pamięć o nim, wprowadził do naszego życia bardzo ważny emocjonalny składnik.

Nina Pierietiaka

Muzyka Bacha, Chopina, Corelli'ego i Caccini'ego, romanse Glinki, Musorgskiego i Bułachowa budowały wyjątkową koronkową kruchą przestrzeń uczuć i przeżyć, która korelowała ze światem Pana Kazimierza, który do dziś czyni cuda z tymi, kto styka się z nim.

Rzadka zgodność widowni i sceny tego wieczoru harmonijnie łączyła się z dobrymi wspomnieniami i muzyką. ż

„Camerata Sambia"

Orkiestra Kameralna Kaliningradzkiej Filharmonii pod kierownictwem Aleksandra Andriejewa

Ksądz Jerzy Steckiewicz

Koncert otworzyła Orkiestra Kameralna Kaliningradzkiej Filharmonii pod kierownictwem Aleksandra Andriejewa, znanego daleko poza granicami naszego obwodu. Wyszukana muzyka Corelli'ego Concerto Grosso nr 8 „Bożonarodzeniowa" w finezyjnym wykonaniu orkiestry urzekła publiczność, muzyka organowa Bacha w wykonaniu solistki filharmonii Hiroko Inoue dokończyła zanurzenie w świecie wysokiej sztuki.

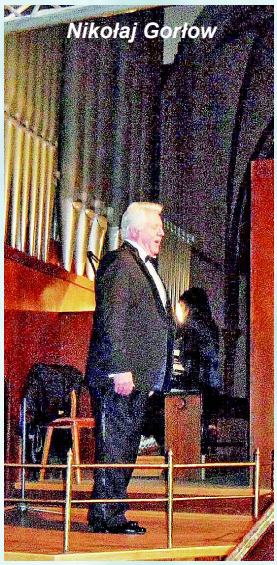

Nikołaj Gorłow

Najwyższym punktem programu koncertowego była Ave Maria Caccini'ego w wykonaniu Nikołaja Gorłowa przy akompaniamencie organów (Hiroko Inoue). Pięknie zabrzmiała potem modlitwa proboszcza rzymsko-katolickiej parafii Św. Wojciecha Adalberta ks. Jerzego Steckiewicza.

Ozdobą koncertu byli ulubieni muzycy Kazimierza Ławrynowicza: pianista Władimir Słobodian i trio Camerata Sambia w składzie Swietłany Gri-

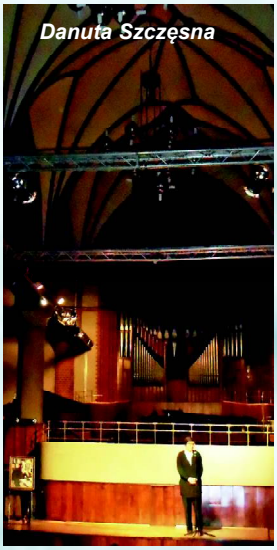

Danuta Szczęsna

bowskiej, Julii Nikołajewej i Wiktora Gribowskiego. W ich wykonaniu brzmiał Chopin: Nokturn C-moll i najrzadszy utwór kompozytora Trio fortepianowe.

Zakończenie koncertu wywołało burzliwe owacje – to były rosyjskie romanse w wykonaniu Nikołaja Gorłowa, partia fortepianowa – Natalia Stadnikowa, i oczywiście usłyszeliśmy ulubiony romans Kazimierza Ławrynowi-

cza „Gori, gori, moja zwiezda" Bułachowa.

Na tej nucie wysokiego smutku i cichej radości ja, jako prowadząca koncert, zakończyłam program wieczoru, zdając sobie sprawę z tego, jakie szczęśliwe chwile my – artyści i widzowie –

Widok ogolny sali koncertowej

przeżyliśmy razem przez te niecałe dwie godziny, podarowane nam przez dobrą pamięć o człowieku wysokiej kultury i moralności – o Kazimierzu Ławrynowiczu, energia którego żyje w nas i z nami.

Zasłużony pracownik kultury Rosji
Nina Plerietiaka
fot. T. Leontiewej, W. Ławrynowicza

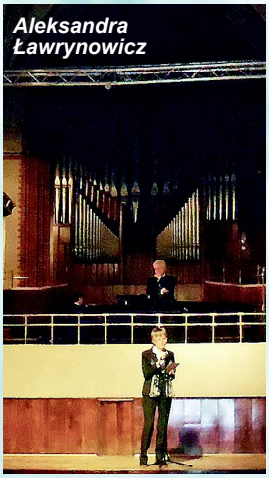

Aleksandra Ławrynowicz

(ze str. 10)

Pamięć łączy i gromadzi nas

W Sali Koncertowej Kaliningradzkiej Filharmonii 18 grudnia odbył się wieczór pamięci znakomitego naukowca i nieprzeciętnego działacza społecznego profesora Kazimierza Ławrynowicza.

Jak słusznie zaznaczyła na początku spotkania prowadząca wieczoru Nina Pierietiaka (prezes Regionalnego Funduszu Kultury) na sali, żeby oddać hołd pamięci profesora Ławrynowicza, zgromadzili się ludzie nieprzypadkowi, którzy znali go z różnych dziedzin działalności, jego koledzy i przyjaciele.

Profesor Ławrynowicz był wybitnym uczonym – matematykiem, wykładowcą dwóch uniwersytetów: BFU im. I. Kanta w Kaliningradzie i Warmińsko-Mazurskiego Uniwersytetu w Olsztynie. Po zakończeniu studiów w 1964 roku na Leningradzkim Uniwersytecie zamieszkał i w Kaliningradzie, i miasto nad Pregołą stało mu się bliskie. Jedną z ważnych krawędzi życia świętej pamięci profesora Ławrynowicza było zamiłowanie dziejami grodu nad Pregołą – profesor należał do grona czołowych krajoznawców naszego miasta. Owocem tej pasji została jego książka „Albertina" – zbiór szkiców z dziejów Uniwersytetu w Królewcu, wydana na okazję 450 rocznicy założenia uczelni. Profesora Ławrynowicza pamiętamy jako człowieka wielkiej encyklopedycznej erudycji i wyróżniającego się najlepszymi cechami charakteru. Profesorowi Kazimierzowi Ławrynowiczowi nigdy nie brakowało ludzkiej uprzejmości w obcowaniu z każdym człowiekiem, niezależnie od stanu społecznego współrozmówcy. Był głębokim znawcą najlepszych wzorców kultury rosyjskiej, muzyki i literatury.

Kazimierz Ławrynowicz był człowiekiem głębokiej wiary, parafianinem parafii św. Wojciecha-Adalberta. Wraz z księdzem proboszczem Jerzym Steckiewiczem zgromadzeni na Sali pomodlili się modlitwą „Ojcze nasz" za duszę zmarłego.

Wieczór pamięci został zorganizowany z inicjatywy Konsulatu Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej w Kaliningradzie. Profesor Kazimierz Bolesław Ławrynowicz był czołowym działaczem polonijnym Kaliningradu, jednym z założycieli Wspólnoty Kultury Polskiej w Kaliningradzie i pierwszym redaktorem jedynego w kaliningradzkim regionie miesięcznika polonijnego „Głos znad Pregoły" od chwili jego założenia w listopadzie1995 roku do końca swoich dni. Pani konsul Grażyna Kostrusiak przypomniała zgromadzonym podstawowe etapy drogi życiowej świętej pamięci profesora Ławrynowicza. Kazimierz Bolesław Ławrynowicz pochodził z Wileńszczyzny. Urodził się w 1941 roku w polskiej rodzinie dyrektora gimnazjum w miasteczku Hoduciszki. Jego niełatwa droga życiowa przebiegała przez obwód kaliningradzki, rodzina Ławrynowiczów w 1949 roku przeniosła się do Znamieńska (byłej Weławy), dalej studia na uniwersytecie w Leningradzie. Następnie już praca, życie rodzinne i społeczne w Kaliningradzie. Najpierw to były lata kształtowania osobowości naprawdę Wielkiego Człowieka, zaś potem okres dzielenia się swoją wiedzą i doświadczeniem, jako wykładowcy dwóch uczelni wyższych w Kaliningradzie i Olsztynie.

Oddali hołd pamięci profesora Ławrynowicza, prawdziwego wielbiciela muzyki klasycznej, najlepsi kaliningradzcy muzycy i wykonawcy. Wielu z nich znał osobiście i przyjaźnił się z nimi. Przykładem takiej więzi jest przyjaźń profesora z zespołem „Camerata Sambia". W programie koncertowym wieczoru pamięci wystąpili: organistka Kaliningradzkiej Filharmonii Hiroko Inoue z toccatą J. S. Bacha, Orkiestra Kameralna Kaliningradzkiej Filharmonii pod batutą Aleksandra Andriejewa, znakomity fortepianista Władimir Słobodian, zespół „Camerata Sambia" w składzie Wiktor Gribowki (skrzypce), Świetlana Gribowskaja (wiolonczela), Julia Nikołajewa (fortepian). Na zakończenie wieczoru solista Kaliningradzkiej Filharmonii Nikołaj Gorłow zaśpiewał romans „Gori, gori moja zwiezda".

Znane jest, że dopóki o człowieku ludzie wspominają – on żyje, żyje w pamięci ludzkiej.

W. Wasiljew

IX Forum Pilotażu i Przewodnictwa w Ostródzie

6-08 grudnia 2013 r. w Ostródzie odbyło się IX Forum Pilotażu i Przewodnictwa. Organizatorem tego spotkania było Zachodniomazurskie Stowarzyszenie Przewodników Turystycznych i Pilotów Wycieczek

Z. Kruczek (autor i redaktor publikacji „Monografie o tematyce turystycznej"), O.Sołowjowa (autor projektu „Oczekiwanie marzeń")

przy udziale Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego Jacka Protasa, Burmistrza Miasta Ostródy Czesława Najmowicza oraz Wójta Gminy Ostróda Bogusława Fijasa.

W Forum uczestniczyli piloci i przewodnicy z całej Polski, przedstawiciele Ministerstwa, Sportu i Turystyki.

Nie zabrakło również przedstawicielki z obwodu kaliningradzkiego. Na Forum została zaproszona metodyk-specjalista ds. międzynarodowych Morskiego College'u Przetwórstwa Rybnego w Kaliningradzie, Prezes Klubu Miłośników Kultury Polskiej „Szturwał", Olga Sołowjowa.

Panią Olgę zaproszono z uwagi na wieloletnią współpracę między Polską i obwodem kaliningradzkim, celem zapoznania się z programem szkolenia kadr w kształceniu młodzieży i organizacji programów integracyjnych wśród uczniów i nauczycieli

Uczestnicy Forum z całego kraju

Senator S. Gorczyca (w centrum) i uczestnicy forum

w zajęciach pozalekcyjnych.

Jednym z głównych zadań Forum było ustalenie nowych zasad egzaminowania pilotów i przewodników wycieczek, zgodnie z zasadami Unii Europejskiej.

Panele dyskusyjne zajęły się zmianą zasad szkolenia oraz etyką pilotów i przewodników.

W ogólnej dyskusji zwrócono uwagę na to, że szkoląc przyszłe kadry należy się skupić między innymi, zarówno na prawidłowym używaniu języka polskiego, jak i na obsłudze urządzeń technicznych, służących do pomocy w pracy przewodnika i pilota.

W trakcie realizowania programu Forum uczestnicy zapoznali się z planowaniem wycieczek w okolice Ostródy i Grunwaldu z uwzględnieniem tematu miejsc walk podczas pierwszej wojny światowej (Tannenberg pod Olsztynkiem, cmentarze żołnierzy rosyjskich i niemieckich).

Dalsze spotkania dotyczące naszej współpracy odbędą się w Warszawie. Strona Polska oczekuje propozycji współpracy z Rosją, głównie z Obwodem Kaliningradzkim.

Jan Żebrowski
fot. autora

Mogiły żołnierzy armii niemieckiej i armii rosyjskiej z I wojny światowej

WYSTAWA TWÓRCZOŚCI DZIECIĘCEJ „ZIMOWA OPOWIEŚĆ” W KALININGRADZIE

Podopieczni pracowni malarskiej autonomii „Polonia” wzięli udział w wystawie twórczości dziecięcej „Zimowa opowieść”, która odbyła się w Kaliningradzie w dniu 8 grudnia 2013 r. w ogrodzie zimowym budynku „Rybnej Giełdy”. Wystawa poświęcona była obchodom dnia św. Mikołaja – Mikołajkom.

Nasi goście mogli zwiedzić wystawę rysunków przygotowanych przez dzieci w wieku od 5 do 15 lat we współpracy z dyrektor pracowni malarskiej „Wesołe farby” Swietłaną Maksimową – członkiem autonomii „Polonia”, odpowiedzialnym za działanie pracowni uczącej dzieci języka polskiego, kultury i tradycji.

Prace dzieci wykonane zostały różnymi technikami: gwaszem, akwarelą, farbami olejnymi, żelem dekoracyjnym oraz kredkami. Świat przedstawiony w ramach „Zimowej opowieści” odzwierciedlał dziecięcą wizję zimy: pięknej pory roku,

Dyrektor studia malarskiego „Wesołe farby” S. Maksimowa na wystawie swoich uczniów

związanej nierozłącznie z obchodami dnia św. Mikołaja, Bożego Narodzenia i Nowego Roku – prawdopodobnie najbardziej wyczekiwanych przez dzieci świąt w ciągu całego roku, zarówno w Polsce, jak i w Rosji. Prace dzieci zachwycały bogactwem kolorów, a nasi podopieczni zwrócili się ku motywom bajkowym i biblijnym, zimowym zabawom oraz innym, nieodłącznym elementom tej magicznej pory roku.

Od prawej strony: Prezes „Polonii” H. Rogaczykowa, dyrektor studio malarskiej „Wesołe farby” S. Maksimowa i ... ... i uczniowie studio malarskiego „Wesołe farby”

Wszyscy uczestnicy wystawy otrzymali od organizatorów dyplomy i słodkie

upominki. Wyróżnione zostały następujące prace: Jekaterina Galanskaya, 14 lat, „Noworoczni goście” (*fot. 1*) – akwarela, gwasz; Ksenia Kontorez, 13 lat, „Piękno zimy” (*fot. 2*) – farba olejna; Ludmiła Li, 15 lat, „Magiczny zimowy wieczór” (*fot. 3*) – farba olejna; Polina Luferenko, 7 lat, „Srebrny jeleń” (*fot. 4*) – akwarela, gwasz, żel dekoracyjny. Bardzo ciekawą pracę pod tytułem „Bożonarodzeniowy anioł” (*fot. 5*), wykonaną ołówkiem, przedstawił Denis Maksimow, 15 lat.

Warto zaznaczyć, że wystawa ta wywołała bardzo pozytywne reakcje zarówno gości, jak i uczestników wydarzenia.

A 12 grudnia uczestnicy pracowni wzięli także udział w międzynarodowej wystawie „Moja gwiazdka dla Mikołaja”, która odbyła się na terenie Polski. Wyniki konkursu zostaną ogłoszone pod koniec grudnia, a naszym podopiecznym życzymy dalszych zwycięstw i sukcesów!

Uroczystości zostały zorganizowane przez Narodowo-Kulturalną Autonomię Polaków „Polonia”.

Swietłana Maksimowa
fot. E. Khurszudow
tłum. Diany Szemioth

(zakończenie ze str. 9, 10, 11)

Nasza pamięć i nasza miłość

Zakończył się ten Wieczór. To było wspaniałe przedsięwzięcie, poświęcone pamięci Kazimierza Ławrynowicza, profesora Państwowego Uniwersytetu Kaliningradzkiego (Bałtyckiego Federalnego Uniwersytetu im. Immanuela Kanta) i Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, członka zarządu Fundacji Kultury, wybitnego naukowca, który wniósł wielki wkład w naukę i kulturę regionu, prekursora ruchu polonijnego w Obwodzie kaliningradzkim, pierwszego redaktora miesięcznika polonijnego „Głos znad Pregoły”, człowieka renesansu, matematyka, astronoma, historyka, znawcy dziejów Królewca i Prus Wschodnich.

Chciałabym z całego serca podziękować tym wszystkim, bez których nie byłoby możliwe zorganizowanie i przeprowadzenie tych dwóch wspaniałych spotkań przyjaciół, przechowujących pamięć o Nim.

Koncert i Wieczór pamięci zorganizowano z inicjatywy Konsulatu Generalnego RP w Kaliningradzie. Jestem ogromnie wdzięczna Panu Konsulowi Generalnemu Markowi Gołkowskiemu i Pani Konsul do spraw Polonii Grażynie Kostrusiak.

Ściany Filharmonii po raz trzeci (2003, 2011 i 2013) przyjmują tych, kto oddaje hołd blaskowi tej osobowości. Serdecznie dziękuję dyrektorowi Filharmonii Wiktorowi Bobkowowi i jej artystom: orkiestrze Aleksandra Andriejewa, organistce Hiroko Inoue, znakomitemu śpiewakowi Nikołajowi Gorłowowi. Szczególne podziękowania chcę złożyć Władimirowi Słobodianowi i zespołowi Camerata Sambia, zawsze cieszącemu swoich wielbicieli.

Brzmiała muzyka rosyjskich i zachodnioeuropejskich kompozytorów, muzyka, która towarzyszyła profesorowi Ławrynowiczowi przez całe życie.

Przed koncertem po południu, też w dzień 18 grudnia, odbyła się konferencja naukowo-dydaktyczna na BFU im. I. Kanta. Dziękuję bardzo administracji Uniwersytetu za wsparcie i pomoc w organizacji tak ważnej konferencji. Nie byłoby to możliwe, gdyby nie koledzy, przyjaciele i uczniowie profesora Ławrynowicza. Serdeczne podziękowania pragnę złożyć Borysowi Bartfeldowi, Siergiejowi Aleszkowowi, Władimirowi Taranowowi, Wasilijowi Czernyszowowi, Walerijowi Galcowowi, Władysławowi Małachowskiemu, Jurijowi Kalincewowi.

Szczególnie dziękuję Pani Danucie Szczęsnej, która specjalnie przyjechała z Warszawy tylko na te spotkania.

Koncert doskonale poprowadziła Pani Nina Pierietiaka.

Dziękuję wszystkim gościom, którzy byli obecni na Wieczorze.

Aleksandra Ławrynowicz

GŁOS ZNAD PREGOŁY

„ГОЛОС С ПРЕГОЛИ” – ежемесячная газета Общества Польской культуры Калининградской области.
Учредитель и издатель – газета „Голос с Прегoли”, свидетельство ПИ № 4-131 от 29.07.2002 г.
Главный редактор: **Мария Лавринович**, моб. тел. в Польше +48 601 057 820
Адрес редакции: 236039, Калининград, ул. Б. Хмельницкого, 46/8. Шеф-редактор: **Александра Лавринович**, тел. (4012) 64 37 87, +7 962 269 2170 **Адрес в Интернете:** http://www.glos-znad-pregoly.org e-mail: glos.znad.pregoly@gmail.com
Dofinansowano ze środków polskiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych dzięki pomocy Konsulatu Generalnego RP w Kaliningradzie.
Печать: типография ООО „Флексспринт”. 236001, г. Калининград, ул. Ялтинская, 66, Литер Д-14, тел. (4012) 35 54 76 http://www.flexprintkld.ru **Тираж** 500 экз. **Заказ** 026.